

Jézus mennybemenetele 2014.

Bevezetés

Urunk Jézus Krisztus mennybemenetele ünnepének evangéliumában az esemény tömör leírása mellett hallani fogjuk az Úr végakarátát. „Menjetek el az egész világra, és tegyetek tanítványommá minden nemzetet”

A földi létből eltávozó szeretteink végakarátát szentnek, megmásíthatatlannak és teljesítendőnek tartjuk. Az apostolok is Urunk Jézus Krisztus mennybemenetelekor elhangzott végakarátát: Ma nekünk szólnak Urunk Jézus Krisztus említett szavai. Meny nyire tartjuk mi ezeket szentnek és teljesítendőnek? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirié Litánia

Jézus Krisztus, Te az Atya jobb-ján ülsz. Ébreszd fel bennünk a készséget vég-akarated teljesítésére. Uram, irgalmazz!

Jézus Krisztus, add, hogy családkban minden családtag megkeresztelt legyen. Krisztus kegyelmezz!

Jézus Krisztus, Szentlelked által vezesd nemzetünket tanításod szerinti életre. Uram irgalmazz!

Evangélium után

„Menjetek!”

Életünk gyakori és fájdalmas eseménye a búcsúzkodás. Kézsorításunk, ölelésünk, könnyeink kísérik a távozót. Fájdalmas dolog az elválás, mert minden ellenkező vélemény ellenére, vannak számunkra pótolhatatlan emberek. Barátok, hitvesek, akik – Ju-

hász Gyulától vett szavakkal – „bársony szemükkel simogattak vagy selymét adták ránk finom szavaknak.” Ezt tette Jézus is, a leghűbb barát, és nem csoda, ha fájó volt távozása.

Vannak Jézus Krisztusnak olyan szavai, mondatai, amelyek szokatlan éntudatról, valódi minden-tudó és mindenható isteni éntudatról tanúskodnak. Ilyenek: Ég és föld elmúlnak, de az én igéim el nem múlnak.

Ugyanígy egyházáról is: „Te Péter vagy, azaz szikla és én erre a sziklára építem 'egyházamat és a pokol kapui sem vesznek erőt rajta.”

Vagy a mai evangéliumban: Én kaptam minden hatalmat égen és földön. Menjetek tehát, tegyétok tanítványommá mind a népeket! S én veletek vagyok mindennap a világ végéig.”

Szavainak igaz volta, beteljesülése mellett ott van 2000 év története. Követői soha sem kételkedtek azokban, hanem betűszerint vették. Teljesítendő legszebb feladatuknak tekintették, a mennybe távozó Krisztus szavait. És elindultak örömmel, először vissza Jeruzsálembe, majd a Szentlélek vétele után, a világ négy tája felé.

Ez a Krisztusi parancs hajtotta őket. Menjetek!

És ők mentek és mentek és hirdették minden népnek és nemzetnek az evangéliumot, a megváltás örömhírét... és mássá lett a Föld. Megújult s jelenvalóvá lett mindenütt az emberiség életében, szinte megtapasztalható formában az Isten országa.

Nem tudom, de talán sokszor megfordulhat a fejünkben az a gondolat: milyen jó lenne Jézussal tartani. Itt hagyni ezt a véres, sáros földet és a megszépítő messzeségbe menekülni. De ilyenkor eszünkbe juthat az Úr Jézus többször megismételt parancsa, amelyre a mai olvasmányok is felhívják az apostolok figyelmét, arra tudniillik, hogy tegyenek tanúságot róla a föld végső határáig!

A teremtés után Isten az emberre bízta a földet. A megváltás után szintén ezt teszi. Emberekre bízta evangéliumát, nagy tervei megvalósítását.

Ki vitathatja el az egyház jogát arra, hogy hirdesse a Jézus Krisztustól rábízott tanítást, és a hitre szóló meghívást.

Életünk során gyakran találkozunk az emberi gonosszággal, hitványsággal. Ezek láttán könnyen elcsüggedünk, és a költővel valljuk: „az emberfaj sárkányfog-vetemény, nincsen remény!”

Nem lehet Istenre kenni az e világban tapasztalható rengeteg gonosságot, az emberek nyomorba döntését, kínzását, s az emberi életek könyörtelen, gátlás nélküli kioltását. Nem Isten, hanem nevéen nevezhető emberek csinálják azt. „Kard, ha csörren, vér, ha csobban, csak az ember vétkes abban.” – mondja a költő.

Jézus azt mondja Péternek: Péter, dugd a hüvelyébe kardodat. Valamennyinknek pedig, hogy aki kardot ránt, kard által vész el. Nagyobb távla-

tokban nézve a történelmet, Isten mindig könyörtelenül lesújt rájuk.

Nem lehet a kereszténynek hazudott civilizáció nevében emberek tízezreit megsemmisíteni. Sajnos számtalan példa volt erre a történelem folyamán a kezdet-kezdetől napjainkig, magukat világot megváltóknak kereszténynek mondó, más népek kincseire kezüket rátevő, népeket nyomorba és káoszba döntő nagyhatalmak.

E világ hatalmasai nem azért fáradozik, hogy szűnjék meg a nyomor, hogy mindenkinek legyen meg a mindennapi kenyere. Ez a világ nem azért fáradozik, hogy jöjjön el az Isten országa. Talán ezért, ennek az Országának az eljöveteleért már imádkozni is elfelejt. Ez már nem hallja, hogy boldogok a lelki szegények, még kevésbé azt, hogy jaj, a gazdagoknak!

Ezért mondja mennybemenetele előtt az Úr minden idők Őt követőinek: Menjetek el az egész világra, s hirdessétek az evangéliumot, hirdessétek, hogy közel van az Isten országa.

Ez a menjetek! Nem fizikai értelemben, de nekünk is szól, akik azt szeretnénk, hogy ne a kegyetlen, embertelen Mammon országa, épüljön körülöttünk, hanem Isten országa. Jó tudnunk azt, hogy ennek a szebb, istenibb világnak a megvalósulásáért történő tevékenységünkben velünk van az Úr. És ezért, reményeink szerint egyre láthatóbb lesz Isten országa e világban.

Ámen.

F. F.